

ИОАН - Пазн се от Борил! Аз не му вярвам... Не е цвете за мирисане...

КАЛОЯН - Та няма аз му вярвам? Но той е подъл и страхлив! От таква не се боя. Това не е Иванко който ~~вжеле да си тръгне~~
дрзна сам да вдигне нож срещу Асена!

ИОАН - Но Б^{ор}ис може да сложи нога в чужда ръка... И сам да остане в сянка. Затова е по-опасен!

КАЛОЯН /замисля се, после махва с ръка / Враговете се не свършват... Пом-
ним ли след Филиповград? До един ги изтребих! Е? Пак се завъ-
Човешката алчност и
диха... ~~Животът~~ завистта не могат да се изтребят..

ИОАН - Чичо! Не те познавам вече... Нали ти ми казваше "Само зло куче пази овцете"!

КАЛОЯН - Нима не съм Ромеубиец? Нима не ме нарекоха "Скилоян"? Най-лошото куче, най-безмилостното... Нима не браних овцете си, българския народ? Не се боя, че враговете на родината ме кънат!

ИОАН - Тогава от какво се боиш?

КАЛОЯН - От нищо! /сепва се /Не...Все пак... Боя се...Само от едно
се боя.Да не престъпи божията правда.

ИОАН - Как?

КАЛОЯН - Да не се възгордея... Да не си помисля, че мога да сторя нещо
което не е по силите ми... Да не загубя мярката! А чертата
между добро и зло е толкова тънка...

ИОАН - /целува ръка на чичо си / Ти винаги си знаел мярката!

КАЛОЯН - /прегръща го / И все пак става само това, което трябва да стане, това което е описано... На мен ми стига ~~вече~~ едно: да знам, че не съм поталил нито един ден, нито един час от живота си ,за да служа на своя народ!